

Квітни, мово наша рідна

Розробка розрахована для учнів 5-9 класів

Мета: виховувати в учнів любов та повагу до української мови, бажання вивчати, розмовляти та спілкуватися рідною мовою; розвивати мовлення учнів, їхні творчі здібності і формувати мовну культуру учнів

Обладнання: святково прибраний зал або навчальний кабінет, портрет Т.Г.Шевченка, вишивані рушники; плакати – вислови про мову, кетяги калини, колоски жита, пшениці.

Хід заходу

Господиня. Добрий день, шановна родинно! Сьогоднішнє свято - це ще одна сходишка до нашого зближення, до родинного єднання. Щасливі ми, що народилися і живемо на такій чудовій, багатій, мальовничій землі - на нашій давній Україні.

Господар. Тут жили наші прадіди, діди, тут живуть наші батьки - тут корінь роду українського, що сягає сивої давнини. І де б ми не були, скрізь відчуваємо поклик рідної землі, хвилюємося аж до сліз, зачувши рідне слово.

Презентація. Вірш В.Сосюри «Я люблю»

Господар. Для кожного народу дорога його мова, а нам, українцям, найближча до серця - українська. Вона нічим не гірша від інших мов - така ж співуча, така ж багата.

Учень

Трембітна мова. Музику. Калино.

І споконвічна і назавжди моя.

До тебе завши я душею лину.

Марія... мрія... мамине ім'я. (З.Кучерява)

Учень

Зорею, казкою ти снила тихо,

Коли в колиску клала немовля,
Вела за ручку, берегла від лиха
І вчила вперше слово вимовлять.

Господиня. Той, хто зневажливо ставиться до рідної мови, не може й сам викликати поваги до себе. Любов до рідної мови починається ще з колиски, з маминої пісні. Народні колискові пісні зачаровують усіх, хто їх чує, надзвичайною ніжністю і простотою. У них - материнська ласка і любов, світ добра, краси і справедливості, щира віра в магічну силу слова.

Учень.

Щоб вирости, не змарніло,
Щоб тяженько не хворіло,
Сили й розуму набралось,
Своїх батьків не цуралось.

Учень.

Як гул століть, як шум віків,
Як бурі подих, - рідна мова.
Вишневих ніжність пелюстків,
Сурма походу світанкова,
Неволі стогін, волі спів,
Життя духовного основа.(М.Рильський)

Пісня «Квітуча Україна»

Господар. Від материнської колискової, від щедрівочки, від рушникової веселки, від таїнства традицій та звичаїв бере свій витік любов до рідної мови. Сім'я - саме тут плескаються перші паростки любові і поваги до рідного слова. Прислухаймось і ми з вами, шановні, до мудрої материнської поради.

Вірш В.Коваленко «До матері»

Звучить мелодія «Рідна мати моя»

Мама:

Як би тобі, доню, в світі не було,
Не скупись ніколи людям на добро.
Бо і так доволі хтось насіяв зла,
І холонуть душі наші без тепла.
Забувають діти мову матерів.
Глянь, від того болю світ аж посірів.
Доню моя, доню, кароока зірко,
У житті буває солодко і гірко.
Як би твої очі не манили зваби,
Не посмій вчинити Батьківщині зради.
Не посмій зламати гілку калинову –
Сиротою станеш, як забудеш мову.
Можеш призабути запах рути –м'яти,
Але рідну мову мусиш пам'ятати.
Можеш не впізнати голосу діброви,
Та не смій зректися маминої мови. (Л. Диркавець)

Донька:

Рідна моя мово – материнське слово!
Буду пам'ятати я завжди про те,
Як навчила мати слово шанувати,
І не оскверняти, бо воно святе.
Рідна моя мова – пісня колискова!
Про усе казкове на своїй землі

Ніжнопелюсткова мова світанкова,

На якій співають птахи і джмелі.

Рідна моя мово - слово веселкове!

Ти зі мною будеш в щасті і в біді.

Рідна моя мово, маминому слову

Я вклонюсь, як хлібу і святій воді. (Віктор Дзюба)

Господиня. Людина найбільше любить той край, де народилася і живе.
Кожен пишається своєю рідною землею, завжди хоче сказати про неї
найкраще.

Ми – українці! Гордо кажу вголос!

Ми – з України! Серце промовля!

Ми – із країни, де так щедро родить колос,

І синь небесна душу ожива!

Вірш «Святе правило української дитини»

- Хто ти такий?
- Українець малий!
- Твій знак який?
- Тризуб золотий!
- Де ти живеш?
- Між своїми!
- В яким краю?
- В Україні!
- Чия це земля?
- Тата і мами!
- А чим здобута?
- Кров'ю й життями!
- Чи любиш цю землю?
- Кохаю щиро!
- У що ти віриш?
- В мою Україну!
- Хто ти для неї?
- Вдячне дитя!

- Що ти їй винен?
- Віддати життя!

Пісня «Як у нас на Україні»

Учень

Знаю, звідки радість, щастя і пісні, -

Це, як сонце зранку у моїм вікні,

Це, як роси ніжно сяють на квітках,

На взеленених полях.

Це, як чути мови ніжнотоннїй плин,

Кожне слово дивне – сяєво перлин,

Із народом мови рідної красу

Гордо у віки несу.

І немає сили і такого зла,

Щоб ця мова рідна в небуття пішла.

Ось тому-то вірю у моїм вікні

Сяють райдуги-пісні.

Мово наша рідна, пісня солов»я,

Мово українська, гордосте моя...

Кобзареву думу – вічний заповіт-

Чує неозорий світ (О.Ющенко)

Пісня «Мова єднання»

Господар. Швидко промайне наше дитинство, побіжить кудись і - не вернеться. Ось як сказав про це дагестанський поет Расул Гамзатов:

Дні дитинства - наче плин води.

Проліта дитинство, та у спадок

Зостанеться пісня, повна згадок.

Пам'ять зостанеться назавжди.

Вивчайте, любіть свою мову,

Як світлу Вітчизну любіть.

Земле Шевченкова,

Земле Франкова,

Ниво, засіяна щастям-добром,

Вічна твоя соловейкова мова,

Вічна розмова

Дністра із Дніпром.

Я глухоти не можу перенести,

Бо не вкладе ніхто в печальні жести

Шум Черемоша, співи солов'я.

Дивитися на радощі обнови,

Та материнської не чути мови -

Ото була б загибель - смерть моя.

Ти постаєш в ясній обнові,

Як пісня, линеш, рідне слово,

Ти наше диво калинове,

Кохана материнська мово!

Ми з нею відомі усюди,

Усе, що треба, в ній є,

А хто свою мову забуде,

Той серце забуде своє.

Танець «Україна»

Господиня. Тож давайте нагородимо тих, хто найкраще знає рідну мову.

Господар. Хто найбільше її шанує й вивчає. До слова запрошується...

Господиня. Ми свято віримо в те, що не зміліє ріка нашої мови ніколи, слово рідне заграє новими гранями краси!

Вірш В.Коваленко «До земляків»

Учень.

Молитва за мову

– Боже милосердний, що на небі,

Українську мову збережи.

– Всім, хто має в серці віру в Тебе,

Об'єднатись в слові поможи.

– Уклади в уста мого народу

Незнищенні істини прості,

– Щоб ніколи рабству на догоду

Не збивався з істини путі.

– Дай нам милосердя і терпіння,

– До байдужості не доведи!

– Від змертвіння і від запустіння

Усі: Отче, збережи і захисти!

Пісня «Україна – це ми»

Список використаної літератури:

Виручалочка. Довід.-порадник для учнів початкових класів.-К.:«Велес». Упорядник І.Січовик, 2005. – 304с.

Тиждень української мови та літератури. – Х.:Вид.група «Основа», 2006.- 288с.

Звучи, рідна мово! 9 листопада – День української писемності та мови // Шкільна бібліотека. – 2010. – № 10. – С. 73-79.

Погрібна О. Моя люба мово, мово українська. Скільки в тобі рідного!
Скільки в тобі близького! // Позакласний час. – 2010. – № 10. – С. 17-20.

Дмитренко Н. У ріднім слові – цілий світ! // Дивослово. – 2010. – № 7. – С.
26-28.